

Ramadán sanguento en Alxeria: Fin de etapa?

Descrición

Detrás de todos e cada un dos atentados, o Grupo Salafista pola Predicación e o Combate (GSPC) quen, recentemente, ten proclamado a súa lealdade á Al Qaeda de Ousama Ben Laden. Tras rexeitar de forma frontal o enésimo plano de Amnistía do presidente Abdelaziz Bouteflika que, baixo o nome de Carta pola Paz e a Reconciliación Nacional, pretendía pechar unha etapa negra da historia alxerina rezaba a propaganda governamental, o GSPC multiplicou as súas accións violentas, notablemente en Alxeria, aínda que tamén en Mauritania e Malí. (Foto: Atentado do Grupo Salafista pola Predicación e o Combate en Reghaia o 30 de outubro de 2006).

Cun día de retardo con respecto á Machrek (o Oriente Árabe), os magrebíes festexaron esta mesma semana a festa musulmana do Aïd El-Fitr, que marca a finalización do mes sagrado do Ramadán. No imaxinario da Oumma ou nación do Profeta, estes 30 días lunares que ás veces poden ser só 29 son un momento sinalado para a reflexión, o sacrificio e o ascetismo, así como para achegarse á Allah e a todos aqueles que sofren e padecen necesidade no mundo. Para outros, os menos, afortunadamente, esta época do ano ten unha significación un tanto particular, implicando un plus de esforzo na súa particular Yihad El Kebir (a Guerra Santa) con máis escolas contra o infiel, incluídos nesta categoría aqueles que, dun xeito a todas luces arbitrario e subxectivo, son considerados como malos musulmáns por algúns iluminados.

Menos mediatizados que os mortos de Iraq ou de Afganistán, nesta orde de cousas, un ano máis toca tamén facer balance das vítimas do Ramadán nun país como Alxeria onde, a pesares da propaganda governamental, as augas a-

nda distan de voltar Ã; tan anhelada normalidade. En total, consecuencia de varios atentados e emboscadas, 27 vÃctimas mortais, amais das varias ducias de feridos, algÃ³ns dos cales se atopan actualmente entre a vida e a morte podendo, mÃ;is tarde ou mÃ;is cedo, engrosar as filas dos fenecidos.

DetrÃ;is de todos e cada un dos atentados, o Grupo Salafista pola PredicaciÃ³n e o Combate (GSPC) quen, recentemente, ten proclamado a sÃ³a lealdade Ã; Al Qaeda de Ousama Ben Laden. Tras rexeitar de forma frontal o enÃ©simo plano de AmnistÃa do presidente Abdelaziz Bouteflika que, baixo o nome de Carta pola Paz e a ReconciliaciÃ³n Nacional, pretendÃa pechar unha etapa negra da historia alxerina â??rezaba a propaganda governamentalâ??. o GSPC multiplicou as sÃ³as acciÃ³ns violentas, notablemente en Alxeria, aÃnda que tamÃ©n en Mauritania e MalÃ. Na â??Vella Europaâ? non somos alleos a estes desenvolvementos e informes, tanto policiais como dos servicios de intelixencia, non deixan de alertar sobre a ameaza que supÃ³n o GSPC.

Avanzamos cara un escenario totalmente pacificado en Alxeria? Os que tenden a ver o vaso medio cheo poderÃ;n dicir que este ano alomenos houbo menos mortos que no RamadÃ;n de 2005, que rexistrou un total de 65 vÃctimas mortais. PoderÃ;n tamÃ©n dicir que a media de mortos mensuais entre 1991 e o ano 2000 se situaba en 300 persoas. AlgÃ³ns non deixarÃ;n de aludir a aquel mes sagrado dos mahometanos do ano 1997 que deixou algo mÃ;is de 1.000 falecidos. Quizais teÃ±an algo de razÃ³n: as estatÃsticas non estÃ;n por nada! De miles de homes armados en disposiciÃ³n de matar nos 90, actualmente o ministerio de Interior estima que o â??maquisâ? estÃ; composto por arredor de 400 individuos. De centos de mortos, pasamos a algunhas ducias. Avances? Si, vale.

Non Ã© crible, nembargantes, ese aserto proclamado por amplos sectores do rÃ©xime en virtude do cal temos asistido Ã; fin dunha etapa negra, albiscando xa ante nÃ³s un presente de paz e prosperidade. Ã? que rematou o incesante goteo de atentados e de mortos, de familias desfeitas e de tolleitos? Ã? que non Ã© relevante o temor dalgÃ³ns a que se repita a historia, anticipando algÃ³ns a volta da Fronte IslÃ;mica de SalvaciÃ³n, Ã³ fÃo da chegada Ã³ paÃs magrebÃ dos amnistiados do presidente? Tense feito xustiza de todo o acaecido durante mÃ;is dunha dÃ©cada de conflito fratricida? Que hai dos mÃ;is de 6.000 individuos aÃnda desaparecidos? Non existe acaso aÃnda una sorte de economÃa de guerra que non remata por reducir a pobreza, o paro e as desigualdades? Para cando o prometido cambio democrÃtico? E para cando a liberdade de prensa, de expresiÃ³n, de reuniÃ³n e de manifestaciÃ³n? Esperando a ter unha resposta a algunhas destas preguntas, non somos poucos os que seguimos pensando que queda moito por facer en Alxeria para pasar pÃ;xina.

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Ãfrica ARQUIVO

IDIOMA

Galego

Data de creaciÃ³n

2 de Novembro, 2006

Metacampos

Autoria : 3736

Datapublicacion : 2006-11-02 00:00:00